

GEOGRAPHY AS A POLITICAL TOOL: SHAPING ELECTORAL CONSTITUENCIES IN THE MODERN AGE

Adrian-Alexandru HERȚA*

Received: November 12, 2018

Accepted for publication: December 18, 2018

Abstract: In the XIXth century and at the beginning of the XXth century, as a consequence of the gradual extension of the voting rights influenced by the European liberal Left, representatives of the Conservative Right – the old aristocratic elites – often searched for alternative legal solutions that would limit or even repress the social and political impact brought by the permanent expansion of the voter pool. In many cases, the anti-reformists used geography as a veritable political tool; the definition and the demarcation of the constituencies was shaped not by statistical realities or by equitable principles, but by limited, pragmatic and sometimes inherited political interests. The aim of the present paper is to illustrate this phenomenon, using four relevant case studies (two of them extracted from functional representative political systems and two others from authoritarian regimes). As we will show, the first Belgian electoral law (adopted in 1831) introduced an annual tax qualification differentiated by region (to the obvious disadvantage of the urban centres and in favour of the rural areas), the modern British electoral system and the Prussian one used an unfair geographic allocations of the parliamentary mandates, and in Kingdom of Hungary (the south-eastern entity of the Austro-Hungarian Empire after 1867), a special juridical statute for Transylvania was established.

Keywords: constituency, electoral system, geographic allocation of the mandates, inequities, urban-rural cleavage

Rezumat: În secolul al XIX-lea și la începutul secolului XX, pe fondul extinderii graduale a dreptului de vot – sub influența stângii liberale europene –, reprezentanții dreptei conservatoare – vechile elite aristocratice – au căutat adeseori soluții legislative alternative prin care să limiteze sau chiar să anuleze impactul în plan politic și social provocat de permanenta lărgire a corpului de alegători. În multe dintre aceste cazuri, cei care se opuneau reformelor au folosit geografia ca o veritabilă unealtă politică; definirea și delimitarea circumscripțiilor a fost determinată nu de realități statistice sau de principii echitabile, ci de interese politice limitate și pragmatice, uneori moștenite. Obiectivul prezentei lucrări este de a ilustra acest fenomen, pornind de la patru studii de

* Assistant lecturer, Faculty of History and Political Sciences, “Ovidius” University of Constanța.
E-mail: adrian_hertza@yahoo.com.

caz relevante (două dintre acestea extrase din sisteme politice reprezentative funcționale și celelalte două din regimuri autoritare). Astfel, cea dintâi lege electorală belgiană (adoptată în 1831) a introdus un cens diferențiat în funcție de regiune (spre dezavantajul evident al așezărilor urbane și în favoarea zonelor rurale), sistemul electoral britanic din Epoca Modernă, la fel ca și cel prusac, a folosit un model de repartizare geografică a mandatelor parlamentare inechitabil, iar în Regatul Ungariei (entitatea sud-estică a Imperiului Austro-Ungar după 1867) a fost instituit un statut special pentru Transilvania.

Cuvinte cheie: circumscripție, clivaj urban-rural, inechități, sistem de repartizare geografică a mandatelor parlamentare, sistem electoral
